

trailrun

DEBUTANT OP DE VELUWZOOMTRAIL

De Veluwezoomtrail is in korte tijd een begrip geworden in de wereld van het trailrunnen. Op 23 juni vindt hij voor de vierde keer plaats en inmiddels zijn alle afstanden al volgeboekt. Hilde Pach liep vorig jaar de 27 kilometer.

foto: T.Dick Janssen

tekst: Hilde Pach

Zondagochtend om half zeven gaat de wekker. Ik hoor de regen al tegen de ramen tikken. De normale gang van zaken, lijkt het wel: bij alle trails waaraan ik tot nu toe heb deelgenomen, was het koud en regenachtig. Ik klaag niet, hoe meer ontberingen, hoe beter.

Nietmachine

Om acht uur zit ik in de auto. Gelukkig ben ik pas bij de tweede straathoek als ik bedenk dat ik mijn chip vergeten ben. Iets voor half tien arriveer ik bij het Bezoekerscentrum Veluwezoom in Rheden, vlak bij de Posbank, net op tijd om de 53-kilometerlopers te zien starten. Bij de startnummertent blijken de spelden op te

zijn, net nu ik voor het eerst geen eigen spelden bij me heb. Wel is er een nietmachine, maar ik ga echt geen nietjes door mijn dure hardloopjack slaan. 'Stop het nummer maar in je zak', zegt de meneer van de startnummers. Hé, waar is mijn pet? Op de wc achtergelaten. En waar is de koek die ik nog wilde eten voor de start? Op een tafel laten liggen. Zijn dit slechte voortekenen of ben ik gewoon zenuwachtig, omdat dit de eerste keer is dat ik meer dan 21 kilometer ga lopen?

Hekje

Buiten miezert het. Pas kort voor de start waagt iedereen zich uit het bezoekerscentrum naar buiten. We krijgen een korte

toespraak van organisator Jan Strijker en dan mogen we vertrekken. Rustig beginnen maar. Dat kost weinig moeite; al snel ontstaat er een file die veroorzaakt wordt door een hekje waar iedereen afzonderlijk doorheen moet. Ik ken de omgeving hier wel; ik heb mijn middelbareschooltijd hier in de buurt doorgebracht. Hier reed ik paard, hier gingen we dauwtrappen op Hemelvaartsdag. Maar nu probeer ik vooral de boomwortels op het pad te ontwijken. Ik ben goed voorbereid op de regen: regenjack en pet. Maar het regent nauwelijks en ik krijg het al snel te warm. Jas uit, pet af. Het gaat eigenlijk heel lekker. Regelmatig een steile klim, gevolgd door een lastige, modderige afdaling,

maar het is goed te doen, zeker met mijn trailschoenen met stevige noppen. Ik heb eigenlijk maar twee angsten: dat ik de weg kwijtraak en dat ik na 21 kilometer niet meer verder kan. Het eerste lijkt voorlopig niet te gebeuren: ik zie overal gele linten en op moeilijke punten staan dappere menselijke wegwijzers. En het tweede, daar denk ik nog maar even niet aan.

Wind tegen

Na anderhalf uur ben ik bij de verzorgingspost op 13 kilometer. Ik ben al bijna op de helft! Hier staan ook de helden van de 53 kilometer op hun gemak te foerageren. Zelf beperk ik me tot een bekertje

*Na de verzorgingspost verandert het terrein.
Het bos maakt plaats voor open veld.*

Het geeft een heldhaftig gevoel om zo te vechten tegen de elementen

sportdrank en een halve sultanacracker. Het bekertje gaat natuurlijk in de afvalzak, anders mogen we volgend jaar niet meer meedoen van Natuurmonumenten, die de baas is van het terrein en daarom elk jaar toestemming moet geven voor de loop.

Na de verzorgingspost verandert het terrein. Het bos maakt plaats voor open veld. Het wordt kouder en natter, en ik trek mijn jack maar weer aan. Op het Rozendaalsche Veld hebben we kilometer-slang wind tegen. Het regent nu gestaag door. Het geeft een heldhaftig gevoel om zo te vechten tegen de elementen, maar in feite is het makkelijker dan in de zon lopen bij dertig graden.

Heiderust

Weer in het bos bereik ik het 21-kilometerpunt. Nu komt het erop aan! Maar ik blijf gewoon de ene voet voor de andere zetten, en dat gaat best goed. Het is wel een lastig terrein, met gemene klimmetjes vol boomwortels of gewoon steile stukken. Voor het eerst ga ik af en toe even wandelen. Ik zie inmiddels niemand meer om me heen. Zou ik de laatste zijn? Of verkeerd zijn gelopen? Dat laatste blijkt niet het geval: na verloop van tijd duikt er toch telkens weer een geel lint of een groene pijl op. Op 25 kilometer kom ik langs een begraafplaats. Hé, dit moet Heiderust zijn, waar mijn opa en oma begraven zijn. En dan ga ik een hoek om; mensen met paraplu's roepen dat het nog

maar zevenhonderd meter is. Zou het? Ik ga door het hekje van de heenweg, waar nu geen file meer staat, ben zelfs zo aardig om het open te houden voor de dame achter mij, en zowaar, daar is de finish al, 26,86 km volgens mijn horloge. Dat valt mee. En met een tijd van 3.04.34 ben ik lang niet de laatste. Best aardig voor een debutant. ☾

De Veluwezoomtrail ging in 2010 van start met één afstand, 52 kilometer. Vorig jaar werd de 27 kilometer toegevoegd, en in 2013 kan voor het eerst ook 15 kilometer gelopen worden. Helaas is het maximale aantal deelnemers voor alle afstanden al bereikt. Volgend jaar ook meedoen? Begin januari kun je je inschrijven via de website. Zeker voor de middenafstand (27 kilometer) moet je er snel bij zijn; dit jaar was die binnen twee dagen vol.

Wil je niet wachten tot volgend jaar, dan kun je op 6 oktober meedoen aan de spiksplinternieuwe Hoge Veluwe Trail, georganiseerd door MudSweatTrails in samenwerking met Stichting Het Nationale Park De Hoge Veluwe. Kijk voor meer informatie op de website van MudSweatTrails.

veluwezoomtrail.nl
mudsweattrails.nl/hogeveluwetrail